

ADJEKTIV SOM SUBSTANTIV

Noen ganger bruker vi adjektiv alene uten å si substantivet som det refererer til, spesielt hvis vi snakker om mennesker:

Mange unge [mennesker] liker rock.
De gamle [menneskene] husker hvordan det var før.
Den eldste [mannen] heter Nils.

Vi kan gjøre dette med alle adjektiv.

I slike setninger fungerer adjektivet som et substantiv. Men det har former som et adjektiv:

Singular: en gammel [person] – den gamle [personen]
Plural: gamle [personer] – de gamle [personene]

Vi kan også gjøre dette med komparativ- og superlativformer av adjektivet:

Det bor mange eldre [mennesker] her.
De rikeste [menneskene] bor i store hus.

Med noen adjektiv bruker vi nesten aldri substantiv. Vi tenker på dem som substantiv, men de er adjektiv!

en ansatt	den ansatte	ansatte	de ansatte
en arbeidsledig	den arbeidsledige	arbeidsledige	de arbeidsledige
en arbeidsløs	den arbeidsløse	arbeidsløse	de arbeidsløse
en kriminell	den kriminelle	kriminelle	de kriminelle
en kristen	den kristne	kristne	de kristne
en ufør	den uføre	uføre	de uføre
en voksen	den voksne	voksne	de voksne

Pass på denne forskjellen:

en ung – den unge – unge – de unge = en ung person, ungdom (adjektiv)
en unge – ungen – unger – ungene = et barn (substantiv)